

บทที่ ๓

เสียงพยัญชนะ

ในบทนี้จะกล่าวถึงความแตกต่างในเรื่องต่อไปนี้ คือ

๑. เสียงพยัญชนะต้น

- ก. ที่เป็นอักษรเดี่ยว
- ข. ที่เป็นอักษรควบกล้ำ
- ค. ที่เป็นอักษรนำ

๒. เสียงพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด

ก. พยัญชนะต้นที่เป็นอักษรเดี่ยว ที่แตกต่างกันในระหว่างกรุงเทพฯ และสงขลา

คือ ๑. ในกรุงเทพฯ มีทั้งเสียง ง และ ฮ แต่ในสงขลา มีแต่เสียง ฮ เท่านั้น
คือ ง ในกรุงเทพฯ เป็น ฮ ในสงขลาทั้งหมด (ยกเว้นบางคำเท่านั้นซึ่งกลายเป็นพยัญชนะอื่นไป) ทั้งนี้เพราะในสงขลาออกเสียง ฮ เป็นเสียงขึ้นจมูกนิด ๆ
อยู่แล้ว จึงแทนเสียง ง ไปเลย ตัวอย่าง

ง - ฮ

(ก.ท.)	งา	-	(ส.ข.)	ฮา
	งู	-		ฮู
	งอ	-		ฮอ
	งม	-		ฮม
	งาน	-		ฮาน
	งวง	-		ฮวง
	เงา	-		เฮา
	งาย	-		ฮาย

เป็นต้น

ยกเว้น บางคำไม่ได้เป็น ฮ (ขึ้นจมูก) แต่เป็น ห (เสียงไม่ขึ้นจมูก)

(ก.ท.) หงุดหงิด - (ส.ช.) หุดหิด (เสียง ตรี)

เหงอ - เหือ (เสียง ตรี)

มีบางคำที่ในกรุงเทพฯ เป็น ง แต่ในสงขลาเป็น ม เท่าที่สำรวจได้มีอยู่

๒ คำ คือ

[ง - ม

(ก.ท.) โง่ - (ส.ช.) โม่

งอม - มวม]

มีอีกคำหนึ่งซึ่งเป็น ง ในกรุงเทพฯ แต่เป็น ค ในสงขลา คือ

ง - ก

(ก.ท.) งัด - (ส.ช.) คัด (ออกเสียง ชัด)

๒. ร. ล ในกรุงเทพฯ มีทั้งเสียง ร และ ล ส่วนในสงขลา มีแต่เสียง ล เท่านั้น คือ ร ในกรุงเทพฯ เป็น ล ในสงขลาทั้งหมด ยกเว้นบางคำเป็นเสียงพยัญชนะอื่นไป

ร - ล ตัวอย่าง

(ก.ท.) ราง - (ส.ช.) ลาง

ราย - ลวย

ราว - ลาว

รีด - หลีค

เรือ - หลือง

รอน - หลอน (เสียงออกยาวกว่าปกติ)

มีบางคำที่ในกรุงเทพฯ เป็น ร แต่ในสงขลาเป็นพยัญชนะอื่น เท่าที่สำรวจ
ได้มีเพียงชนิดละคำสองคำเท่านั้น

ร - บ

(ก.ท.) เรียบ - (ส.ข.) เขียบ*

ร - ว

(ก.ท.) เร็ว ๆ - (ส.ข.) เหว่วเวว

ร - ห

(ก.ท.) เทรอ - (ส.ข.) เทรอ
รวน - หวน

หมายเหตุ คำ รวน ในกรุงเทพฯ ที่เป็น หวน ในสงขลาได้เฉพาะในความ
หมายที่เกี่ยวกับ ขนมห่าเท่านั้น เช่น

(ก.ท.) ท็อฟฟี่รวน - (ส.ข.) โกผีหวน
หน้ากะฉีกรวน - หัวมลาวหวน

๓. บ ญ เรื่อง บ ญ ในบทนี้จะกล่าวถึงเฉพาะลักษณะที่เป็นพยัญชนะ
เท่านั้น ส่วน บ ญ ในลักษณะเกี่ยวกับเสียงวรรณยุกต์นั้นได้กล่าวไว้ในเรื่อง
วรรณยุกต์

ปัจจุบันนี้ บ ญ ในกรุงเทพฯ ออกเสียงอย่างเดียวกัน แต่ในสงขลา
มีทั้งเสียง บ และ ญ (เสียงนาสิก) คือ

ก. คำที่เขียนด้วย ญ และออกเสียง บ ในกรุงเทพฯ นั้น
ในสงขลาออกเสียงเป็น ญ (นาสิก) ก็มี ออกเสียงเป็น บ ก็มี เช่น

ญ -- ญ

หญ่า (ก.ท.ออกเสียง ย)	—	หญ่า (ส.ช.ออกเสียง ญ)
หญิ่ง (" ")	—	หญิ่ง (" ")
หญู่ (" ")	—	หญู่ (" ")

ญ - ย

ญาคี (ก.ท.ออกเสียง ย)	—	ยาคว (ส.ช.ก็ออกเสียง ย)
ญู่กัน (" ")	—	ยู่กัน (" ")

ข. คำที่เขียนด้วย ย หย และคำที่มี ช และ ผ ควบอยู่ในกรุงเทพฯ
ในบางคำ ในสงขลาออกเสียงเป็น ญ (นาสิก) เช่น

ย -- ญ

(ก.ท.)	ยั้ง	—	(ส.ช.)	ยั้ง
	ย่น	—		หญ่น
	ยอ	—		หญอ
	ยอง	—		หญ่อง (เสียงออกยาวกว่าปกติ)
	ยุง	—		หญุง
	ยู่	—		หญู่
	โย่ง	—		หญ่อง
	สายยู	—		ญู
	หมอคำแย	—		มอคำแย

หย - ญ

(ก.ท.)	หยอม	-	(ส.ช.)	ญยอม
	หยอม	-		ญอย
	หยาบ	-		ญาบ
	ลุตหฺยี่	-		โหลทฺหฺยี่
	คาหฺยี่	-		คาคฺหฺยี่

ชย - ญ

(ก.ท.)	ชยะ	-	(ส.ช.)	ชญา-ะ
	ชยฺย	-		ญย
	ชยาย	-		ญาย
	ชยา	-		ญา
	ชยม	-		ญม

ผย - ญ

(ก.ท.)	ผยอ	-	(ส.ช.)	ผญอ
--------	-----	---	--------	-----

ค. ยังมีคำอื่น ๆ บางคำซึ่งเป็นเสียง ญ ในสงขลา เช่น (คำนี้คำเดียวออก แต่

(ก.ท.)	ชงมน	-	(ส.ช.)	ชญามมน	เก็บรวมรวมในคำอื่น ๆ (ก.ท.ท.ท.)
	กิงหนา	-		กิงญาม	๑
	กุกุเก็บเกี่ยวนี้	-		กุกุญนี้	๒
	รังหยาว	-		หลางญาว, ญองญาว	๓...

๑(ก.ท.) กิ่งหน้าปลาหู - (ส.ช.) กิ่งหนามปลาลัง

๒(ก.ท.) ปิ่นเกี่ยวข้าวไคน้อย - (ส.ช.) หนามนี้เกี่ยวข้าวได้หีดเดียว

๓ คำนี้ในสงขลาใช้เป็นปกติในความว่า หงุดหงิด อารมณ์เสีย ส่วนในกรุงเทพฯ ๓ ได้เฉพาะในวรรณคดีเท่านั้น เช่น บางคนจับตะขามาเค็ดเขียว

เขียวหึ่งโรงหนังกำรังหยาว

ง. คำที่เป็น ย ในกรุงเทพฯ นอกจากนี้ส่วนมากก็เป็น ย ในสงขลาเช่น

(ก.ท.)	ยก	—	(ส.ช.)	หย็อก
	ยศ	—		หย็อค
	ยอม	—		หย่อม (เสียง ออ)
	ยอย	—		หยอย (" ")
	ยับ	—		หยับ
	ย้ม	—		หยิม
	ยัด	—		หยัด
	ยุบ	—		หยุบ
	เย็บ	—		แห็บ
	ยอม	—		ยอม
	ยาม	—		ยาม
	ยาย	—		ยาย
	ยาว	—		ยาว
	ยิง	—		ยิง
	ขอย	—		หยอย' (เสียง ออ)
	ขว	—		หยว'
	มาก	—		หยาก'
	ขอค	—		หยอค'
	เขาะ	—		เหยาะ'

๔. ฟ อว

ก. ฟ ในกรุงเทพฯ ๓ ส่วนมากเป็น คว ในสงขลา

ข. คว ในกรุงเทพฯ ๓ ส่วนมากเป็น ฟ ในสงขลา

ฟ - กว ตัวอย่าง

(ก.ท.)	ไฟ	-	(ส.ช.)	ไคว
	พันธ์	-		ควัน
	พันธ์	-		ควีน
	ฟอง	-		ควอง
	ฟาง	-		ควาง
	ฟัด	-		ควัด (ออกเสียง ชวัด) เป็นต้น

คว - ฟ ตัวอย่าง

(ก.ท.)	คววม	-	(ส.ช.)	ฟวม
	คววย	-		ฟวย

๕. ฝ - ขว

- ก. ฝ ในกรุงเทพฯ ๓ ส่วนมากเป็น ขว ในสงขลา แต่มีบางคำเป็น ข
- ข. ขว ในกรุงเทพฯ ๓ เป็น ฝ บ้าง เป็น ขว บ้าง

ก. ฝ - ขว ตัวอย่าง

(ก.ท.)	ฝ	-	(ส.ช.)	ไขว (ออกเสียง ไคว)
	ฝั้น	-		ขวั้น (" ควัน)
	ฝี่	-		ขวี่ (" ควีน)
	ฝาก	-		ขวาก (" ควาก)
	ฝัด	-		ขวัด (" ควัด)
	ฝาด	-		ขวาด " ควาด)

ฝ - ช ตัวอย่าง

(ก.ท.)	ฝุ่น	-	(ส.ช.)	ชุ่น (ออกเสียง คุ่น)
	ฝิ่น	-		ชิ่น (" คุ่น)
	ฝน	-		ชน (" คุ่น)

ช. ขว - ฝ ตัวอย่าง

(ก.ท.)	ชวา	-	(ส.ช.)	ฝ่า (ออกเสียง ฟ่า)
	ชว้น	-		ฝั่น (" ฟั่น)
	ชว็ด	-		ฝัด (" ฟัด)

ชว - ขว ตัวอย่าง

(ก.ท.)	ชวาน	-	(ส.ช.)	ชวาน(ออกเสียง คว่าน)
	ชวอน	-		ชวอน(" แคว่น)
	ชวาง	-		ชวาง(" คว่าง)

๖. พยักชนะเสียงหนัก

พยักชนะที่เป็นเสียงหนัก(ASPIRATES) คือมีเสียง ห ผสมอยู่
 ถ้าหากเราเน้นตัวพยักชนะเสียงหนักมาก เสียงพยักชนะที่มีเสียงเบาว่าอีกตัวหนึ่ง
 จะหายไป เช่น ช เกิดจากเสียง ก และ ห ผสมกัน ถ้าเราเน้นเสียง ห
 มาก เสียง ก ก็จะหายไป ด้วยวิธีนี้จึงทำให้เสียงพยักชนะในกรุงเทพฯ ๓ กับสงขลา
 แตกต่างกันได้ในบางคำ คือ

ช - ห

(ก.ท.)	ชุ่น	-	(ส.ช.)	หิ่น (ออกเสียง ฮิ่น)
--------	------	---	--------	----------------------

ฉ - ห

(ก.ท.)	ฉ่อย	-	(ส.ช.)	เห้อย
--------	------	---	--------	-------

บางคำที่เป็นพยักชนะเสียงหนักควบอยู่กับพยักชนะอื่น เช่น ช ควบกับ ย เป็น ชย
 ยังเปลี่ยนเป็น ห ในสงขลาได้

ขย - ห

(ก.ท.) ขยม, ชม - (ส.ข.) หม

๓. พยักชนะเสียงเสียดแทรกกับพยักชนะเสียงหนัก

ก. พยักชนะที่เป็นเสียงหนักเสียดแทรกด้วยกัน เกิดจากฐานเดียวกัน
เขียนกันได้ในบางคำ คือ

ฉ - ส

(ก.ท.) ฉุกใจ - (ส.ข.) สุกใจ (ออกเสียง ฉุกใจ)

ข. พยักชนะที่เป็นเสียงหนักกับพยักชนะที่เป็นเสียงหนักเสียดแทรก ซึ่งเกิด
จากฐานใกล้เคียงกัน หรือเกิดจากฐานเดียวกัน ก็เขียนกันได้ในบางคำ คือ

ช - ฉ

(ก.ท.) เชกหัว - (ส.ข.) เจกหัว (ออกเสียงเชกหัว)

ฌ - ฉ

(ก.ท.) ฌ้ำเผือก - (ส.ข.) ฌ้าวเผือก (ออกเสียงฌ้าวเผือก)

๔. พยักชนะเสียงนาสิก

ก. พยักชนะที่อยู่ในวรรคเดียวกัน ต่างกันแต่ที่เสียงเก็บเสียงนาสิก
หรือไม่เท่านั้น ก็เขียนกันได้ในบางคำ คือ

ฌ - ฉ

(ก.ท.) ฌมแมว - (ส.ข.) ฌุมแมว

ฌ - ฉ

(ก.ท.) ฌ่อ - (ส.ข.) ฌ้อ

ฌ - ฉ

(ก.ท.) ฌอยหนา - (ส.ข.) หลอยหนา (บางคนก็ใช้ ฌ
หนอยหนา)
ฌักเลง - ฌักเลง

บ - ม

(ก.ท.) บ้าง - (ส.ข.) บ้าง

ข. พยัญชนะนาสิกกับพยัญชนะอรรธสรวางคำก็เพี้ยนกัน คือ

น - ย

(ก.ท.) เนื้อ - (ส.ข.) เนื้อ^๑

๕. พยัญชนะที่เกิดจากฐานเดียวกัน ต่างกันได้ในบางคำ คือ

ก. พยัญชนะที่เกิดจากคอด้วยกัน หรือ ริมฝีปากด้วยกัน คือ

ป - ช

(ก.ท.) กี่ - (ส.ข.) ชี่

พ - ว

(ก.ท.) พัน - (ส.ข.) วิน (เช่น พันค้าย-วินค้าย)

ข. พยัญชนะที่เกิดจากริมฝีปากด้วยกัน ต่างกันแต่ที่เป็นเสียงเสียดแทรกหรือไซ้เท่านั้น คือ

ฟ - พ

(ก.ท.) ฟั้น - (ส.ข.) เฟิ่น (ออกเสียงเป็น เฝิ่น)

๑๐. พยัญชนะต่างวรรคกันแต่ต่างกันก็มี

พ - ท

(ก.ท.) พิสมร - (ส.ข.) ทิคหมอน (ออกเสียง กิคหมอน)

น - ห

(ก.ท.) นั้น - (ส.ข.) หั้น (ออกเสียง ฮั้น)

นืด - หืด (ออกเสียง ฮืด)

หนีบ ก. หีบ (ออกเสียง ฮีบ) ข. คีบ

๑ ในสงขลาไชว้า ตักแกงทั้งเขือทั้งนำ - ตักแกงทั้งเนื้อทั้งนำ (ก.ท.)

๒ ปากคูนมือ (ส.ข.) - ประคูนมือ (ก.ท.)

๓ ไกลคืบหมาก (ส.ข.) - กรรไกรคืบหมาก (ก.ท.) หรือ

ไทรคืบหมาก เวลาตากผาต้องเอาที่คืบคืบมาหนีบ - เวลาตากผาต้องเอาที่คืบมาคืบ

ข. พยัญชนะต้นที่เป็นอักษรควบกล้ำ

พยัญชนะควบกล้ำในสงขลาก็กับกรุงเทพฯ แตกต่างกันดังนี้ คือ

๑. บางคำกรุงเทพฯ ไม่ใช้ควบกล้ำ แต่สงขลาใช้ เช่น

(ก.ท.) เซอ - (ส.ข.) เมล่อ

๒. บางคำกรุงเทพฯ ใช้ควบกล้ำ แต่ในสงขลาไม่ใช้ เช่น

(ก.ท.) ไถล - (ส.ข.) ไล

คำที่กล้ำกับ ร นั้นในสงขลาออกเป็นเสียงกล้ำกับ ล หบค เพราะ

ปกติ ร เป็น ล อยู่แล้ว เช่น เปรียบ - เปลียบ เป็นต้น

คำที่ไม่เป็นควบกล้ำในกรุงเทพฯ แต่เป็นควบกล้ำในสงขลา มีอยู่

หลายประเภท คือ

<u>ประเภทที่ ๑</u>	(ก.ท.)	กำไล	-	(ส.ข.)	ไมล
		กำไร	-		ไมล
		คำรน	-		มฺลน, มน ก้ำ
		ชำแหละ	-		มฺลละ
		คำคิง	-		มฺลิ่ง
		สำรบ	-		มฺลัม
		สำลัก	-		มฺลัก
		สำลี	-		มฺลี้, ฝ่าย
		สำโรง	-		โมลิ่ง

ข้อสังเกต จากตัวอย่างเหล่านี้พอจะกล่าวได้ว่า คำกรุงเทพฯ ที่มี อ่าล หรือ อ้าร

ผสมอยู่ คือพยางค์หน้าผสมด้วยสระ อ่า ส่วนพยางค์หลังขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ ร หรือ

ล นั้น ในสงขลาจะเอาแต่เสียง ม ที่ อ่าของพยางค์หน้ามาแล้วมาควบกล้ำกับ

ร, ล ของพยางค์หลัง

บางคำเมวจะเอา ม จาก อำ มาแล้ว เสียง อำ ยังคงมีอยู่ เช่น

(ก.ท.) กำลิ่ง - (ส.ช.) กำมูลิ่ง
สำเร็จ - สำมูลิต

ประเภทที่ ๒ ม ในกรุงเทพฯ เป็น มล ในสงขลาในคำ

(ก.ท.) เมือก - (ส.ช.) เมลือก'
เม็ด - เมลิต (เสียงเหมือนมี หน้า)

ประเภทที่ ๓ ล ในกรุงเทพฯ เป็น มล ในสงขลา ในคำ

(ก.ท.) ลิ่น - (ส.ช.) เมลิ่น' ๑

ประเภทที่ ๔ คำอื่น ๆ ซึ่งเป็น มล ในสงขลา ๑๒/๒๕๓๑ ได้ขอค้นแล้ว/โดยขอจาก นภพ
จินตพรวิทย์ (พอนัน)

(ก.ท.) เซอ - (ส.ช.) เมลือ'
ผลาก, ท้าลาย - มุด่าง (ปัจจุบันนี้ไม่มีใครมีคำ)
บวม - มุดะ'
เงินมัน - เมลืออง^{-๒}
เป็น, น้ำเกลียด - เมลือ
มระ - ลูกมุดะ; ลูกละ'
ลุ่มตา - เมลือตา
บน - เมลือ^๓ (มล + แม่เกย)

๑ อือ เป็น เออ ได้ เช่น ติ่น - เต็น (ดังใจอธิบายแล้ว)

๒ หน้าเป็นมัน (ก.ท.) - หน้าเมลืออง (ส.ช.)

· รongเท้าเป็นมัน - เกือกเมลืออง

๓ ไปแกบน - ไปแกเมลือ

ทั้ง ๔ ประเภทนี้ล้วนแต่เป็น มล กล้าในสงขลาทั้งนั้น ยังมีคำความกล้า
อื่น ๆ ในสงขลาอีกที่ไม่ได้เป็นความกล้าในกรุงเทพฯ ฯ คือ

ประเภทที่ ๕

(ก.ท.)	กะลา	—	(ส.ช.)	พล็อก	(ออกเสียง พล็อก)
	กั๊กกิน	—		คล็อก ^๑	(" คล็อก)
	คอบ	—		คลาว ^๑	
	ชุย	—		พลุย ^๒	
	ยุย	—		พลุย' ^๓	
	สวม	—		กลม	
	อย่างไร	—		พลอย'	

ประเภทที่ ๖ ได้แก่ ฟ ในกรุงเทพฯ ฯ ส่วนมากเป็น คว ในสงขลา
และ ฝ ในกรุงเทพฯ ฯ ส่วนมากเป็น ชว ในสงขลา (ดังได้กล่าวแล้วใน
เรื่องอักษรเคี้ยว)

-
- ๑ เช่น กั๊กอัยกินทั้งยังเป็นทอน ฯ (ก.ท.) — คล็อกอัย (ส.ช.)
หรือ กั๊กแตงกวากินทั้งลูก — คล็อกแตงเบา
 - ๒ คินชุย (ก.ท.) — คินพลุยหรือคินชุยกี๊
 - ๓ มั้นยุย (ก.ท.) — หัวมันพลุย (ส.ช.)

คำที่เป็นพยัญชนะกวางลำในกรุงเทพ ฯ แต่เป็นพยัญชนะเดี่ยวในสงขลา มีอยู่

๒ ลักษณะ คือ

๑. ตัวควบหรือกล้ำในกรุงเทพ ฯ หายไป เหลือแต่ตัวพยัญชนะต้นในสงขลาแทน

คร - ค ในคำว่า

(ก.ท.) ไคร - (ส.ข.) ำค

คด - ค ในคำว่า

(ก.ท.) เค็ดือบ - (ส.ข.) เคือบ

ตร - ต ในคำว่า

(ก.ท.) ตรงนี้ - (ส.ข.) ตงนี้

ตรงนั้น - ตงนั้น

ตรงหน้า - ตงหน้า

กว - ก ในคำว่า

(ก.ท.) เกวียน - (ส.ข.) เกียน

๒. ตัวควบหรือกล้ำในกรุงเทพ ฯ ยังคงอยู่ แต่พยัญชนะต้นหายไปสงขลา

แทน

กร - ล ในคำว่า

(ก.ท.) โกรน - (ส.ข.) โฉน

กร - ล ในคำว่า

(ก.ท.) เครือ - (ส.ข.) เลือ

ปล - ล ในคำว่า

(ก.ท.) ปลอบ - (ส.ข.) ลอบ

๓. คว ในกรุงเทพ ฯ ในสงขลาส่วนมากเป็น ฟ ที่เป็น คว ก็มี และ ขว ใน
กรุงเทพ ฯ ในสงขลาส่วนมากเป็น ฝ ที่เป็น ขว ก็มี (ดังกล่าวไว้ในเรื่องอักษรเดี่ยว)

คร - ช. ส. กส. ก.

(ก.ท.)	ครวน	-	(ส.ข.)	สวน, กสวน ⁺
	ตรง	-		สง, กลง, กง ⁺ ⁺
	ครา	-		สา. กลา, กา ⁺ ⁺
	ครัก	-		ซัก (เสียงจัตวา) แปลว่ามากมาย ⁺

กร - ส. กส

(ก.ท.)	กรวย	-	(ส.ข.)	สวย, กลวย ⁺
	กรอง	-		สอง, กลอง ⁺

จ - ช. ส. กส

	จาง	-	(ส.ข.)	สาาง
	ปลาจวด	-		ปลาซิวค, ปลากลิวค

หมายเหตุ คำ สวน สง สา ซัก สวย สอง สาาง ซิวค ข้างบนนี้ บางคนในสงขลา
 จออกเสียงเหมือนมี ๓ ควบคู่กัน คือ เป็นเสียง ๓สวน ๓สง ฯลฯ

นอกจากนี้ยังมีคำที่เป็นพยักชนะควบกล้ำด้วยกัน แต่ต่างกัน คือ

คร, คล ในกรุงเทพฯ เป็น คว ในสงขลา ในคำว่า

(ก.ท.)	ครอบ	-	(ส.ข.)	ควอม (ออกเสียง ขวอม')
	คลุง	-		ควุง (" ขวุง)

ปล - ผล

	ปลิม	-		ผลิม'
(ก.ท.)	น้ำเค็มปลิม	-	(ส.ข.)	น้ำเค็มผลิม'

๑. เสียง ๓ กับ ส ควบกันนี้ ไม่มีในกรุงเทพฯ เป็นเสียงคล้ายๆ กับเสียง
 th ในภาษาอังกฤษในคำว่า birth, with ซึ่งตัว phonetic
 ใช้เครื่องหมาย ๓

ก. พยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำ

พยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำในกรุงเทพฯ ทางสงขลาคัดออกหมด เหลือ
แต่คำพยางค์หลังพยางค์เดียว ตัวอย่าง

ช	นำ	(ก.ท.)	ขนาด	—	(ส.ช.)	น้ำด
			ชนุ	—		นุ
			ชนม	—		นม
			ชนำ	—		นำ
			ชนับ	—		นับ
			ชนม	—		นม
			ชยะ	—		ยะ
			ชยัก	—		ยัก
			ชยิบ	—		ยิบ
			ชยาย	—		ยาย
			ชยี่	—		ยี่
			ชยม	—		ยม
			ชยำ	—		ยำ
จ	นำ	(ก.ท.)	จมุก	—	(ส.ช.)	มุก
ฉ	นำ		ฉลาม	—		ลาม
			ฉลาก	—		ลาก
			ฉลุ	—		ลุ
			ฉลอง	—		ลอง
			ฉมว	—		มว
			ฉนค	—		นค

ยกเว้น

ต นำ	(ก.ท.)	คล้าย	-	(ส.ท.)	คล้าย
		คล้าย	-		คล้าย
		คล้าย	-		คล้าย
		คล้าย	-		คล้าย
		คล้าย	-		คล้าย
		คล้าย	-		คล้าย
		คล้าย	-		คล้าย
		คล้าย	-		คล้าย
		คล้าย	-		คล้าย
		คล้าย	-		คล้าย
ถ นำ		ถนัด	-		ถนัด
		ถนุน	-		ถนุน
		ถ่วง	-		ถ่วง
		ถลก	-		ถลก
		ถลอก	-		ถลอก
		ถล่ม	-		ถล่ม
		ถวายเป็น	-		ถวายเป็น
ส นำ		สนิท	-		สนิท
		สนิม	-		สนิม
		สนุก	-		สนุก
		สมุก	-		สมุก
		สมอ	-		สมอ
		แสลง	-		แสลง
		สลับ	-		สลับ
		สวรรคต	-		สวรรคต
	<u>ยกเว้น</u>	สวาม	-		สวาม

๒. เสียงพยัญชนะที่เป็นตัวสะกด

นอกจากพยัญชนะต้นต่างกัน (ดังได้กล่าวมาแล้ว) ยังมีพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดที่ต่างกันในระหว่างกรุงเทพฯ ฯ และสงขลาอีกด้วยคือ

๑. แม่ ก กา ในกรุงเทพฯ ฯ เป็นแม่ก กน กก ในสงขลา

ก กา - กง

(ก.ท.) แง่ - (ส.ช.) แง้ง' (ลักษณะนามของชิง, ซา)
หมุ่นี่ - หมุ้งนี่ (ออกเสียง หมุ้ง หนี่)

ก กา - กน

(ก.ท.) ปู่ - (ส.ช.) ปู้น⁺ (กริยา)

ก กา - กก

(ก.ท.) ผู่ - (ส.ช.) ฟัก (ออกเสียง ผุก)

๒. แม่ก ก ในกรุงเทพฯ ฯ เป็นแม่ ก กา กน กมในสงขลา

กง - ก กา

(ก.ท.) ง่วงนอน - (ส.ช.) ฮ้วนนอน⁻
แตกแขนง - แตกแขน (ออกเสียง แตกแบ)

กง - กน

(ก.ท.) เหลิง - (ส.ช.) เหลิ่น
แห้ง - แถ่น' (ลักษณะนาม)
จิ้งจก - จินจก, คีนจก
กะคังงา - คนฮ่า⁻

กง - กม

(ก.ท.) พอง - (ส.ช.) พอม^๑
๑ (ก.ท.) รอนจนมือพอง - รอนจนมือพอม

๓. แม่กนในกรุงเทพฯ ฯ เป็นแม่ ก กา กง

กน - ก กา

(ก.ท.)	นูน ^๒	-	(ส.ช.)	นู ^๒ , นู ^๒
	โน้น	-		โน ^๒ , โค ^๒
	ปานนี้	-		ปานนี้ ^๒
	(เวลา)ปานใด	-		ปานใด ⁺
	วานนี้	-		แรกวา
	วานขึ้น	-		วาขึ้น ⁻

กน - กง

(ก.ท.)	เขม่นตา	-	(ส.ช.)	เม่งตา ^{๒ +}
--------	---------	---	--------	-----------------------

๔. แม่ กย ในกรุงเทพฯ ฯ เป็นแม่ กค กก ในสงขลา

กย - กค

(ก.ท.)	กัย	-	(ส.ช.)	ชัค
	เป็นเหน็บ	-		แน็ดกินตีน ⁺ (เหน็ดกิบตีน)

กย - กก

(ก.ท.)	แป็บ	-	(ส.ช.)	คูปแปก ⁺
--------	------	---	--------	---------------------

๕. แม่ กค ในกรุงเทพฯ ฯ เป็นแม่ ก กา แม่ กย แม่ กง ในสงขลา

กค - ก กา

(ก.ท.)	ชัค	-	(ส.ช.)	ชะ (พูดไม้ชัค-แจ้งไม้ชะ)
--------	-----	---	--------	--------------------------

กค - กย

(ก.ท.)	ฝาแฝด	-	(ส.ช.)	โหลก'แพบ
--------	-------	---	--------	----------

	กวยแฝด ^๒	-		กลวยแพบ
--	---------------------	---	--	---------

กค - กง

	หมาด	-		มาง ^๒
--	------	---	--	------------------

๖. แม่ กม ในกรุงเทพฯ ๗ เป็นแม่ กน ในสงขลา

(ก.ท.) เอี่ยม — (ส.ข.) เอื้อน

๗. แม่ กก ในกรุงเทพฯ ๗ เป็นแม่ กง ในสงขลา

(ก.ท.) เขกหัว — (ส.ข.) เข้งหัว, เจ้งหัว

.....
—————